

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 53. De Christi descensu ad limbum, ad liber andoc SS. Patres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
 QVINQVAGESIMA
 TERTIA.

DE CHRISTI DESCENSU
ad limbum, ad liberandos
 Patres.

SCRIPTURA.

 QVOD autem ascen- *Fphes. 4.*
 dit, quid est, nisi quia
 descendit primùm in
 inferiores partes ter-
 ræ?

Et exspolians principatus, & po- *Coloss. 2.*
 testates, traduxit confidenter palam
 triumphans illos in semetipso.

FIGURA.

MOYSES educens populum Is- *Exod. 14.*
 raeliticum ex terra Aegypti,
 diuisit virga sua mare rubrum. Sicq;
 vniuersus populus sicco vestigio mare
 pertransiit; Phar. verd, & omnes
 inimici eorū aquis submersi perierūt.

PRO-

Psal. 106.

ET eduxit eos de tenebris, & umbra
mortis, & vincula eorum dirupit,
quia contriuit portas areas, & vectes fer-
reos confregit.

Zach. 9.

Tu quoque in sanguine testamenti tui
emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non
est aqua.

Osee 13.

De manu mortis liberabo eos, de mor-
te redimam eos: Ero mors tua o mors, mor-
sus tuus ero inferne.

CONSIDERATIONES.

1. Punctū.

CONSIDERA, sanctum illum cho-
rum Patrum, in isto tenebroso car-
cere, gementē & supirantē, præ deside-
rio felicitatis istius diei, quomodo sæpius
repetierint quærulas illas voces. Quan-
do veniemus & apparebimus læti, o
dulcissime Domine, ante tuum conspe-
ctum! Ostende nobis faciem tuam, &
salui erimus. Ecce vt desiderat ceruus ad
fontem aquarum, ita animæ nostræ de-
siderant te Domine: fuerunt nobis la-
crymæ oculorum nostrorum panes die
& nocte, dum exprobrant nobis inimici
nostri dicentes: Vbi est Deus vester! Ex-
cita, o Domine, potentiam tuam, & sal-
uos nos fac.

*Psal. 41.**Ibid.*

Considera

DE PASSIONE DOM. 417

Considera, quomodo cū Saluator
 noster finiuiſſet glorioſum opus noſtræ
 redemptionis, & draco infernalis man-
 ſuetum agnum occidiſſet, credebat ſe il-
 le ſecurum eſſe iam de victoria, & ecce in
 monumento, cū benedicta illa anima,
 inſtar fortiffimi Leonis cum magna po-
 tentia ad partes inferiores deſcenderet,
 incipit in ipſo reſplēdere magnitudo di-
 uinitatis, & poſtquam propria virtute
 diſrupiſſet & cōieciſſet in terram portas
 illas æternales, intrabat ad ſanctas illas
 animas, quæ ab impio latrone à princi-
 pio mundi, vſque in illam horam tene-
 bātur incarceratæ. Vbi conſidera benigni-
 tatem, & ineffabilem charitatem, re-
 demptoris, qui poſtquā poſſet per An-
 gelos liberare Sanctos illos, & per illos
 ad ſe adducere, voluit Dominus vniuer-
 ſorum in propria perſona, non tanquam
 ſeruos, ſed chariſſimos amicos viſitare
 & conſolari.

Ex alia parte cōſidera, quomodo ſan-
 ctæ illæ animæ cognoſcentes appropin-
 quaſſe tempus ſuæ liberationis, plenæ
 ineffabili lætitia, dicebant vna ad alte-
 ram. Eleuate capita veſtra, & reſpice
 quia appropinquat redemptio noſtra.
 Atque dum hæc dicerent, videntes ve-
 nire ſuum pium liberatorem, omnes illi
 occurre-

occurrerant, atque infinito gaudio reuerentiaque eum adorabant. Et postquam ab ipso hilari vultu fuissent receptæ, easque esset tenerrimè complexus, dicebant voce lacrymabili & leta. Venisti tandem, ô vnice noster propitiator, ô desiderate omnibus gentibus, & à nobis tanto tempore in his obscuris tenebris expectate! ad te continuo clamabamus in nostris suspirijs, & te quærebant nostra longa lamenta; Venisti tandem, & impleuisti verbum tuum: non es oblitus eorū qui sperabant in te; difficultas itineris superata est à tua pietate, & magnitudo amoris tui superauit labores, & dolores duræ crucis.

Considera quod in descensu, quem fecit Christus in istas partes, resplenderit totus ille tenebrosus locus, & subito vestiebantur claritate illi, qui sedebant in ista vmbra mortis, & simul incussit tantum terrorem turbæ isti infernali, vt conturbatæ, & trementes ad ipsius præsentiam, inciperent conqueiri, dicentes intra se: Quis est iste potens & terribilis, qui ausus fuit disrumpere portas nostras, & spoliare nos nostro dominio! Si est homo, vnde illi tanta audacia & potentia; si est Deus, quomodo fuit mortuus & sepulchro inclusus? pugnaturus

turus nobiscum, non à nobis puniendus aduenit. O crux, quæ ita clusisti spem nostram, & fuisti causa tanti damni & ruinæ nostræ. In ligno acquisiimus mundum, & omnes nostres diuitias, & per lignum sumus spoliati omnibus rebus.

Non potest exprimi lingua ineffabile gaudium, quod habebant sanctæ istæ animæ, quando videbant se liberari ex æterno illo carcere, & dura Ægypti illius seruitute, & quando videbant suos aduersarios omnes submersos, & mortuos in mari rubro, tunc incipiebant cum magno iubilo cantare, dicentes: *Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem proiecit in mare.* At multo maior, immò infinita erat lætitia Saluatoris, videntis tantam animarum multitudinem sua passione redemptam: tunc summam animi percipiebat consolationem voluptatemque, ex præteritis cruciatibus molestiisque, cum cerneret fructum inde prouenientem: tunc cor illius replebatur ineffabili lætitia, cum conspiceret se circumdatum tot filijs, cum videret finem martyrii, approbriorum, ignominiarum & amaritudinum crucis.

Exod. 15.

ROGABIS Christum nostrum redemptorem, quandoquidem ille dignatus fuit, tanta cum caritate visitare & liberare sanctas illas animas, è manibus Principis tenebrarum, & adducere secum in gloriam suam, vt per eandem benignitatem dignetur visitare tuam, cūq; è peccatorum suorum & imperfectionum tenebris eripiendo, impleat omnibus virtutibus, & celestibus donis, vt de manibus inimicorum tuorum liberatus digne illi seruire, & simul cum sanctis animis illum videre & laudare possis in celo.

DOCUMENTA.

1. **C**HRIſTUS primò descendit è celo in partes inferiores terra, postea ascendit in altum. Ita nos, si volumus cum illo exaltari, necessarium est, vt nos humiliemus & submittamus infra omnes.
2. Si Christus Dominus noster non dedignatus fuit descendere ad partes inferiores, vt liberaret sanctos istos Patres: neque nos debemus dedignari pro auxilio & consolatione proximorum visitare carceres, hospitalia, & agere cum omnibus, et si sint persona humiles, pauperes, & viles.
3. Si Christus triumphum retulit de

daruone

demone aduersario nostro, quanto vitu-
perio dignus erit Christianus, & multo
magis religiosus, qui cum à passionibus
proprijs vincitur, permittit, ut ille de se
triumphet, de quo Christus caput nostrum
triumphauit.

4. Tunc ad imitationē Christi de spo-
lijs inimicorum nostrorum triumphamus,
quando sensus nostros mortificamus, su-
biciendo carnem spiritui, & similiter re-
ligiosi, qui abnegant voluntatem & iu-
diciū, submittendo illud suis superiori-
bus.

5. Latebant sancti Patres in tenebris,
sed cum spe desiderioque Saluatoris, idcirco
promeruerunt, ut visitarentur & libe-
rarentur. Ita nos cum versamur in tene-
bris tentationum, aut desolatione spiri-
tuali, nō amittamus confidentiam, verū
cum desiderio recurramus ad Christum,
& sine dubio ab ipso visitabimur & con-
solabimur.

6. Supportemus in patiētia omnes mo-
lestias & miseras, quantumuis magnas
in seruitio Dei, seminantes in lachrymis
opera nostra: cum simus certi, quod in a-
liā vitā metemus cum exultatione, &
colligemus fructum copiosum, sicut Chri-
stus recollegit ex passione sua, liberando
tot animas cum magna consolatione.

T

ME